

2. [PROŚCINA *sb m a. f*

sg N prościna.

Sł stp brak, Cn s.v. prostak, Linde XVII – XVIII w.

Człowiek nieuczony, nieobeznany; prostak; rudis omnium rerum, simplex homo, prope ad stultitiam simplicissimus Cn: proftak/ et dimin: proftaczek/ Item, prościná/ et dimin: prośćinká/ Homo simplex, ignarus, ignavus, stolidus, stupidus, rudis. Volck Ttt2v.

Synonim: prostaczek.

ALKa